EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 25.1.2016.
COM(2016) 20 final

2016/0007 (NLE)

Priekšlikums

PADOMES ĪSTENOŠANAS LĒMUMS

ar ko atbilstīgi Direktīvas 2003/96/EK 19. pantam atļauj Francijai piemērot nodokļu līmeņa samazinājumus benzīnam un dīzeļdegvielai, ko izmanto par motordegvielu

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai ES reglamentē Padomes Direktīva 2003/96/EK[1] (turpmāk „Enerģijas nodokļu direktīva" vai „Direktīva").

Saskaņā ar Direktīvas 19. panta 1. punktu un papildus jo īpaši 5., 15. un 17. pantā paredzētajiem noteikumiem Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar vienprātīgu lēmumu var atļaut jebkurai dalībvalstij attiecībā uz nodokļu līmeni ieviest turpmākus atbrīvojumus vai samazinājumus īpašu politikas apsvērumu interesēs.

Šā priekšlikuma mērķis ir noteiktajās robežās ļaut Francijai arī turpmāk piemērot diferencētu nodokļu līmeni bezsvina benzīnam un dīzeļdegvielai (gāzeļļai), izņemot komerciāli[2] izmantojamo dīzeļdegvielu (gāzeļļu). Šāda diferenciācija ir paredzēta, lai atspoguļotu dažu valdības agrāk īstenotu varas aspektu decentralizāciju.

Lūgums un tā vispārīgais konteksts

Padomes Īstenošanas Lēmums 2013/193/ES[3] (turpmāk "Lēmums 2013/193/ES"), ievērojot Padomes Lēmumu 2011/38/ES[4] un 2005/767/EK[5] (turpmāk "Lēmums 2011/38/ES" un "Lēmums 2005/767/EK"), atļāva Francijai līdz 2015. gada 31. decembrim reģionālā līmenī piemērot samazinātas nodokļu likmes bezsvina benzīnam un dīzeļdegvielai administratīvās reformas mērķiem, kas ietver dažu valdības agrāk īstenotu konkrētu pilnvaru decentralizāciju.

Uz minētā lēmuma pamata Francijai pašlaik ir iespēja piemērot shēmu, kas ļauj Francijas administratīvajiem reģioniem piemērot samazinātu nodokļu likmi bezsvina benzīnam un dīzeļdegvielai, izņemot komerciāli izmantojamu dīzeļdegvielu. Konkrētais nodoklis ir *Taxe intérieure de consommation sur les produits énergétiques* — iekšzemes nodoklis naftas produktiem, un tas ir akcīzes nodoklis.

Ar 2015. gada 20. oktobra vēstuli, pamatojoties uz Direktīvas 19. pantu, Francijas iestādes lūdza pagarināt šo shēmu ar identiskiem noteikumiem, bet uz divu gadu laikposmu no 2016. gada 1. janvāra līdz 2017. gada 31. decembrim un mazākā atļautā nodokļu samazinājuma apjomā.

Pasākuma darbība

Francijas muitas kodekss nosaka maksimālās nodokļa likmes bezsvina benzīnam un dīzeļdegvielai.

Reģioniem atļauts samazināt šīs likmes par summu, kas nevar pārsniegt EUR 17,70 par 1000 litriem bezsvina benzīna, tostarp degvielas E10, un EUR 11,50 par 1000 litriem dīzeļdegvielas visā atkāpes darbības periodā. Katru gadu reģionālās padomes par samazinājuma summu lemj balsojot, kas liecina, ka lēmums nodrošina autonomiju reģionos un stimulē vietējās pārvaldes kvalitātes uzlabošanu, ko nav iespējams panākt, izmantojot pārvietojumus no valsts budžeta pašvaldību budžetā.

---

1 Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīva 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai (OV L 283, 31.10.2003., 51. lpp.).

2 Gāzeļļas komerciāla izmantošana definēta Direktīvas 2003/96/EK 7. panta 2. un 3. punktā.

3 OV L 113, 22.4.2013., 15. lpp.

4 [4]OV L 19, 22.1.2011., 13. lpp.

5 [5]OV L 290, 4.11.2005., 25. lpp.

Nodokļu līmenis pēc samazinājumiem nedrīkst būt zemāks par ES minimumu, kas noteikts Direktīvā 2003/96/EK, un samazinājums netiks piemērots attiecībā uz dīzeļdegvielu komerciālam patēriņam.

Attiecīgo produktu kontroles un aprites pasākumi

Francijas iestādes ir precizējušas, ka valdība, neatkarīgi no samazinājumiem, ko pieņēmuši reģioni, saglabās atbildību par dīzeļdegvielas un bezsvina benzīna akcīzes nodokļa iekasēšanu un kontroli.

Produktu aprite notiks pēc nodokļu nomaksas, un degviela tiks aplikta ar nodokli laikā, kad to nodod patēriņam, piemērojot nodokļa likmi, kas ir spēkā degvielas piegādes reģionā.

Lai reaģētu uz identificētu konkrētu krāpšanas risku (piegādes novirzīšana ar nolūku gūt labumu no nodokļu atšķirībām starp reģioniem), loģistikas ķēde tiks novērota, izmantojot iepriekšēju dažādo saņēmēju identifikāciju, ko veiks piegādātāji, kā arī šīs informācijas nodošana muitas administrācijai. Riska analīze liecina, ka saņēmēji būtu jāiedala trīs kategorijās: degvielas, par ko ir nomaksāti nodokļi, galapatērētāji, kuri var nodrošināt uzglabāšanu vairumā, šīs degvielas uzpildes stacijas un izplatītāji. Degvielas, par ko ir nomaksāti nodokļi, iekšzemes aprites gadījumā muitas dienesti varēs pārbaudīt produkta izcelsmi un tā mērķreģionu. Netipiska maršruta vai neizskaidrojamas aizkavēšanās gadījumā muitas dienesti var veikt izmeklēšanu par sūtījuma iespējamu novirzīšanos no sākotnēji deklarētā mērķreģiona.

Francijas argumenti par ietekmi uz iekšējā tirgus aspektiem

Francijas iestādes norāda, ka pasākums neietekmēs iekšējā tirgus pareizu darbību, it sevišķi tāpēc, ka pasākuma darbība aptver tikai motordegvielu nekomerciālām vajadzībām. Turklāt nekomerciālām vajadzībām izmantojamās degvielas mazumtirdzniecības cenu variācija sadales tīklu starpā ir lielākas nekā variācijas, kas var izrietēt no šā pasākuma. Francijas iestādes apgalvo, ka pasākuma piemērošanas laikā nav saņemtas sūdzības par tā radītiem tirgus izkropļojumiem.

Attiecībā uz komerciāla patēriņa dīzeļdegvielas izslēgšanu no pasākuma piemērošanas jomas uz Francijas vai ES autopārvadātājiem, kuri atbilst nosacījumiem, kas jāizpilda, lai daļēji tiktu kompensēts komerciāla patēriņa dīzeļdegvielas akcīzes nodoklis, attieksies viena un tā pati akcīzes nodokļa likme neatkarīgi no reģiona, kurā tie iegādājušies degvielu. Plānotais režīms paredz saglabāt pašreiz spēkā esošo atmaksas procedūru, ļaujot pilnībā neitralizēt reģionu nolemtās nodokļu samazināšanas radīto ietekmi, par vienādu summu samazinot atmaksājamo likmi par komerciāla patēriņa dīzeļdegvielu. Šis pasākums tādējādi neizkropļotu konkurenci transporta nozarē un neiespaidotu tirdzniecību ES.

Francijas argumenti par pasākuma piemērošanas laikposmu

Francijas valdība norāda, ka katrā pasākumu kopuma atjaunošanā gūtā pieredze ļauj Padomei, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu, norādīt, ka attiecībā uz ES iekšējo tirdzniecību, kā arī degvielas nodokļa piemērošanas vispārējo līmeni Francijā nav novērotas nekādas negatīvas sekas, ko izraisītu pasākums. Turklāt nolūkā nodrošināt reģionos īstenotās politikas stabilitāti un samērīgu ilgumu Francijas valdība vēlas, lai atbrīvojuma pagarinājums tiktu piešķirts uz diviem gadiem, kas atbilstu sasniedzamajiem mērķiem un nodrošinātu reģionālo iestāžu darbībai nepieciešamo atpazīstamību.

Pasākuma novērtējums saskaņā ar Direktīvas 2003/96/EK 19. pantu

Īpaši politikas apsvērumi

Direktīvas 19. panta 1. punkta pirmajā daļā teikts:

Papildus iepriekšējos pantos, jo īpaši 5., 15. un 17. pantā noteiktajiem noteikumiem, Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar vienprātīgu lēmumu var atļaut jebkurai dalībvalstij ieviest turpmākus atbrīvojumus vai samazinājumus īpašu politikas apsvērumu interesēs.

Saskaņā ar Lēmumu 2013/193/ES konkrētais valsts pasākums atbilst minētajai prasībai. No lēmuma secināms, ka likmju reģionālās diferenciācijas mērķis plašākas decentralizācijas politikas ietvaros sakrīt ar konkrēto politikas mērķi paaugstināt pārvaldes efektivitāti. Tika nolemts, ka reģionālās diferenciācijas iespēja ir papildu stimuls reģioniem pārskatāmi uzlabot savu pārvaldes kvalitāti. Tajā pašā lēmumā noteikts, ka samazinājumiem ir jābūt saistītiem ar to reģionu objektīvo sociālekonomisko stāvokli, kuros tos piemēro.

Šajā sakarībā Francijas iesniegtā informācija apstiprina, ka patiešām ir iespējams noteikt saistību starp tādas reģionālas likmes piemērošanu, kas ir zemāka par valstī noteikto likmi, un attiecīgo reģionu sociālekonomisko stāvokli.

Francija apstiprina, ka pirms nodokļa samazināšanas tiks veikta valsts likmes palielināšana no 2016. gada.

Lēmuma 2013/193/ES piemērošanas laikposmā (attiecīgi 2013., 2014. un 2015. gadā) Francija ziņoja, ka divos reģionos (Puatū-Šarantā un Korsikā) tika piemērotas diferencētas zemākas likmes; pārējie divdesmit reģioni diferencētas zemākas likmes nepiemēroja.

Abos reģionos, kuri piemēroja šo lejupejošo korekciju, paziņotais IKP uz vienu iedzīvotāju bija zemāks nekā vidējais rādītājs valstī 2013. gadā. Viens no reģioniem turklāt ziņoja par augstāku bezdarba līmeņa rādītāju salīdzinājumā ar valsts vidējo bezdarba līmeni 2013. gadā.

Tādēļ var secināt, ka iespēja valsts likmi pazemināt varētu būt devusi iespēju reģionālajām iestādēm aplūkojamo nodokli izmantot ar pielāgojumiem to administratīvajā teritorijā valdošajiem sociālekonomiskajiem apstākļiem.

- **Saskanība ar spēkā esošajiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Saskaņā ar Direktīvas 19. panta 1. punkta trešo daļu katru lūgumu izskata, cita starpā ņemot vērā iekšējā tirgus pareizu darbību, nepieciešamību nodrošināt godīgu konkurenci un Kopienas veselības, vides, enerģētikas un transporta politikas.

Šādi izskatīti jau ir iepriekšējie Francijas iesniegtie lūgumi, un rezultātā ir pieņemts Lēmums 2005/767/EK, Lēmums 2011/38/ES un Lēmums 2013/193/ES. Kā noteikts šajos lēmumos, nav konstatēts, ka iepriekš minētie pasākumi radītu šķēršļus ES iekšējā tirdzniecībā; tajā pašā laikā tika izvirzīti vairāki nosacījumi, lai nodrošinātu, ka atkāpes piemērošana nerada problēmas iekšējā tirgus darbībā un netraucē sasniegt ES politikas mērķus, it sevišķi enerģētikas, klimata pārmaiņu un vides jomā.

Lai minēto shēmu saskaņā ar Francijas lūgumu varētu atjaunināt, Komisijai, ņemot vērā Lēmuma 2013/193/ES 1. panta 2. un 3. punkta nosacījumus, ir jānovērtē, vai shēmas piemērošanas laikā ir panākta atbilstība Direktīvas 19. panta 1. punkta trešās daļas mērķiem un politikai, lai to pašu principā varētu paredzēt arī laikposmā no 2016. gada 1. janvāra.

Šajā sakarībā ir arī jāpārbauda, vai kopš Lēmuma 2013/193/ES pieņemšanas ES politikas kontekstā ir notikušas būtiskas pārmaiņas un vai ir risks, ka nākotnē varētu būt pārmaiņas, kas ietekmē novērtējumu.

- **Saskanība ar citām ES politikas jomām**

Iekšējais tirgus un godīga konkurence

Tika atzīts, ka konkurences izkropļojumu risks ir zems, jo Lēmumā 2005/767/EK, Lēmumā 2011/38/ES un Lēmumā 2013/193/ES noteiktas maksimālās samazinājumu summas. Tādējādi nodokļa likmju diferenciācija starp reģioniem joprojām ir maza un var pat nepārsniegt cenu atšķirības izplatīšanas tīklos. Turklāt komerciāli izmantojamā dīzeļdegviela ir izslēgta no pasākuma piemērošanas.

Attiecībā uz diferenciācijas pakāpi ir noteikta stingra robeža, proti, pazeminājums nepārsniedz EUR 17,70 par 1 000 litriem bezsvina benzīna un EUR 11,50 par 1 000 litriem dīzeļdegvielas. Šo nosacījumu Francija ir ievērojusi.

Atkāpes piemērošanas pieredze nerada šaubas par 2005., 2011. un 2013. gada novērtējuma pareizību. Komisijas rīcībā nav sūdzību par to, ka pasākums kropļotu ES iekšējo tirdzniecību.

Nav arī ziņots par šķēršļiem iekšējā tirgus pareizai darbībai attiecībā uz aplūkojamo produktu apgrozību akcīzes nodoklim pakļauto ražojumu statusā.

Tas neskar Savienības noteikumu par valsts atbalstu piemērošanu, proti, Līguma 107. panta 1. un 3. punktu.

Savienības enerģētikas, klimata pārmaiņu un vides politika

Energoproduktiem uzliekamo nodokļu rezultātā pazeminās pieprasījums pēc tiem, līdz ar to samazinās arī ar to patēriņu saistītās emisijas. Tādēļ Komisijai ir jānovērtē, vai atsevišķos reģionos piemēroto likmju pazeminājums neizraisa degvielas patēriņa pieaugumu (un ar to saistītās emisijas), kas būtu pretrunā iepriekš nosauktajiem mērķiem.

Lēmumā 2013/193/ES tika norādīts, ka līdz ar ieviesto iespēju likmes pazemināt Francijā pieaugs arī attiecīgā valsts likme. Tajā tika secināts, ka maz ticams, ka jaunās shēmas kopējais efekts būs negatīvs stimuls degvielas lietderīgai izmantošanai, jo atkāpes piemērošana neļauj reģioniem piemērot likmi, kas būtu zemāka par valsts līmenī spēkā esošo likmi pirms shēmas ieviešanas. Lēmumā 2013/193/ES tika arī secināts, ka ir mazs risks, ka reģionu atšķirības varētu novest pie mazumtirdzniecības cenu atšķirībām, izraisot satiksmes novirzīšanas risku, jo diferenciācijas līmenis ir zems un mazumtirdzniecības cenu atšķirības sadales tīklos pārsniedz šīs atšķirības. Tādēļ tika paredzēts, ka pasākums principā nebūs pretrunā ES enerģētikas, klimata pārmaiņu un vides politikai.

Francija salīdzinājumā ar iepriekšējiem gadiem piemēros mazāku samazinājumu.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

• Juridiskais pamats

Padomes Direktīvas 2003/96/EK 19. pants.

• Subsidiaritāte

Netiešo nodokļu uzlikšana, uz ko attiecas LESD 113. pants, pati par sevi nav ekskluzīvā ES kompetencē LESD 3. panta nozīmē.

Tomēr saskaņā ar Direktīvas 2003/96/EK 19. pantu Padomei tika piešķirta ekskluzīva kompetence ar sekundāru tiesību aktu atļaut dalībvalstij ieviest turpmākus atbrīvojumus vai samazinājumus minētā noteikuma nozīmē. Dalībvalstis tāpēc nevar aizstāt Padomi. Tādējādi subsidiaritātes princips uz šo īstenošanas lēmumu neattiecas. Nekādā ziņā šis akts nav leģislatīvā akta projekts, tāpēc tas nebūtu saskaņā ar Līgumiem pievienoto 2. protokolu jāiesniedz valstu parlamentiem, lai izskatītu, vai ievērots subsidiaritātes princips.

Tādējādi šajā priekšlikumā ir ievērots subsidiaritātes princips.

- **Proporcionalitāte**

Šajā priekšlikumā ir ievērots proporcionalitātes princips. Nodokļu samazinājums nepārsniedz konkrētā mērķa sasniegšanai vajadzīgo.

- **Instrumenta izvēle**

Ierosinātais juridiskais instruments: Padomes Īstenošanas lēmums.

Direktīvas 2003/96/EK 19. pants paredz tikai šāda veida pasākumu.

3. EX POST IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

- ***Ex post* izvērtējumi / spēkā esošo tiesību aktu atbilstības pārbaude**

Pasākumam nav nepieciešama spēkā esošo tiesību aktu izvērtēšana.

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Šā priekšlikuma pamatā ir Francijas lūgums, un tas attiecas vienīgi uz šo dalībvalsti.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Neatkarīgu ekspertu atzinums nebija vajadzīgs.

- **Ietekmes novērtējums**

Šis priekšlikums attiecas uz atļaujas piešķiršanu atsevišķai dalībvalstij pēc tās lūguma, un ietekmes novērtējums tam nav nepieciešams. Ietekme uz cenām un klimatu ir ierobežota, jo diferenciācijas līmenis ir zems un mazumtirdzniecības cenu atšķirības sadales tīklos pārsniedz šīs atšķirības. Tādējādi ir mazs risks, ka reģionu atšķirības varētu novest pie mazumtirdzniecības cenu atšķirībām, izraisot satiksmes novirzīšanas risku.

- **Normatīvā atbilstība un vienkāršošana**

Pasākums neparedz vienkāršošanu. Tas ir Francijas iesniegtā lūguma rezultāts un attiecas tikai uz šo dalībvalsti.

- **Pamattiesības**

Pasākums neietekmē pamattiesības.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Pasākums nerada Eiropas Savienībai finansiālu un administratīvu apgrūtinājumu. Tāpēc priekšlikums neietekmē ES budžetu.

5. CITI JAUTĀJUMI

- **Konkrēto priekšlikuma noteikumu sīks skaidrojums**

1. pants. Reģioniem tiks atļauts samazināt likmes bezsvina benzīnam un dīzeļdegvielai, ko izmanto par motordegvielu, par summu, kas nedrīkst pārsniegt EUR 17,70 par 1 000 litriem bezsvina benzīna, tostarp degvielas E10, un EUR 11,50 par 1 000 litriem dīzeļdegvielas divu gadu ilgā laikposmā.

Nodokļu līmenis pēc samazinājumiem nedrīkst būt zemāks par ES minimumu, kas noteiktas Direktīvā 2003/96/EK, un samazinājumu nedrīkst piemērot attiecībā uz dīzeļdegvielu komerciālam patēriņam.

Šajā lēmumā noteiktais valsts pasākums iekļaujas Francijas izstrādātajā politikā, kuras mērķis ir paaugstināt pārvaldes efektivitāti, uzlabojot publisko pakalpojumu kvalitāti un samazinot to izmaksas, kā arī decentralizācijas politikā. Tas ir papildu stimuls reģioniem pārskatāmi uzlabot savu pārvaldes kvalitāti.

2. pants. Saskaņā ar Francijas prasību atļauja ir piešķirta uz divu gadu ilgu laikposmu, sākot no 2016. gada 1. janvāra.

2016/0007 (NLE)

Priekšlikums

PADOMES ĪSTENOŠANAS LĒMUMS

ar ko atbilstīgi Direktīvas 2003/96/EK 19. pantam atļauj Francijai piemērot nodokļu līmeņa samazinājumus benzīnam un dīzeļdegvielai, ko izmanto par motordegvielu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīvu 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai[6], un jo īpaši tās 19. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

(1) Padomes Īstenošanas lēmums 2013/193/ES (turpmāk "Lēmums 2013/193/ES") atļauj Francijai trīs gadu laikposmā piemērot samazinātu nodokļu līmeni dīzeļdegvielai un bezsvina benzīnam, ko izmanto par motordegvielu, lai īstenotu administratīvo reformu, kurā ietilpst dažu agrāk valdības īstenotu varas aspektu decentralizācija. Lēmums 2013/193/ES ir spēkā līdz 2015. gada 31. decembrim.

(2) Francija 2015. gada 20. oktobra vēstulē lūdza, lai Francijas reģioniem tiktu atļauts arī turpmāk piemērot nodokļu likmes samazinājumu, kas nepārsniedz EUR 17,70 par 1 000 litriem bezsvina benzīna un EUR 11,50 par 1 000 litriem dīzeļdegvielas, vēl uz diviem gadiem pēc 2015. gada 31. decembra.

(3) Lēmums 2013/193/ES tika pieņemts, pamatojoties uz to, ka Francijas lūgtais pasākums atbilda prasībām, kas noteiktas Direktīvas 2003/96/EK 19. pantā, ar ko atļauj atbrīvojumus no nodokļiem vai nodokļu samazinājumus vienīgi īpašu politikas apsvērumu interesēs. Jo īpaši tika uzskatīts, ka pasākums netraucēs iekšējā tirgus pareizu darbību. Tika arī uzskatīts, ka tas saskan ar attiecīgo Savienības politiku.

(4) Valsts pasākums iekļaujas politikā, kuras mērķis ir paaugstināt pārvaldes efektivitāti, uzlabojot publisko pakalpojumu kvalitāti un samazinot to izmaksas, un tas iekļaujas decentralizācijas politikā. Francija vēlas piedāvāt saviem reģioniem papildu stimulu pārskatāmi uzlabot savas pārvaldes kvalitāti. Šajā sakarībā Lēmums 2013/193/ES prasa, lai samazinājumi būtu saistīti ar to reģionu objektīvajiem sociālekonomiskajiem apstākļiem, kuros tos piemēro. Līdz ar to vairāki reģioni, kuros vai nu IKP ir zemāks par vidējo, vai arī bezdarba līmenis ir augstāks par vidējo, piemērojuši zemākas likmes. Kopumā valsts pasākums ir balstīts uz konkrētiem politiskiem apsvērumiem.

(5) Reģioniem noteiktā likmju samazinājuma stingrās robežas, kā arī komerciālās dīzeļdegvielas, ko izmanto par degvielu, neiekļaušana pasākumā nozīmē, ka konkurences izkropļojuma risks iekšējā tirgū ir ļoti zems. Nav ziņots par šķēršļiem iekšējā tirgus pareizai darbībai, jo īpaši saistībā ar attiecīgo produktu, par kuriem jāmaksā akcīzes nodoklis, apgrozību.

---

6 OV L 283, 31.10.2003., 51. lpp.

(6) Pirms pasākuma tiks veikta nodokļa paaugstināšana. Šādos apstākļos, ņemot vērā atļaujas nosacījumus un uzkrāto pieredzi, pašlaik nevar secināt, ka valsts pasākums būtu pretrunā ES enerģētikas un klimata pārmaiņu politikai.

(7) No Direktīvas 2003/96/EK 19. panta 2. punkta izriet, ka katrai saskaņā ar minēto pantu piešķirtajai atļaujai ir jābūt stingri ierobežotai laikā. Francija lūdza, lai atļauju piešķir uz diviem gadiem. Tāpēc ir lietderīgi ierobežot šā lēmuma piemērošanas termiņu līdz diviem gadiem.

(8) Būtu jānodrošina, ka šajā lēmumā paredzēto īpašo samazinājumu Francija var piemērot tādā veidā, lai nerastos juridiskais vakuums attiecībā pret regulējumu, kas bija spēkā līdz 2016. gada 1. janvārim saskaņā ar Lēmumu 2013/193/ES. Tādēļ lūgtā atļauja būtu jāpiešķir no 2016. gada 1. janvāra.

(9) Šis lēmums neskar Savienības noteikumu par valsts atbalstu piemērošanu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Ar šo Francijai ir atļauts piemērot samazinātas nodokļu likmes bezsvina benzīnam un dīzeļdegvielai, ko izmanto par motordegvielu. Samazinājumu neattiecina uz komerciālu dīzeļdegvielu, ko izmanto par degvielu, Direktīvas 2003/96/EK 7. panta 2. punkta nozīmē.

2. Administratīvajiem reģioniem var atļaut piemērot diferencēto samazinājumu, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) samazinājums nepārsniedz EUR 17,70 par 1 000 litriem bezsvina benzīna vai EUR 11,50 par 1 000 litriem dīzeļdegvielas;

b) samazinājums nepārsniedz starpību starp nodokļu līmeņiem, ar kuriem apliek nekomerciālo dīzeļdegvielu , un nodokļiem, ar kuriem apliek komerciālu dīzeļdegvielu;

c) samazinājumi ir saistīti ar attiecīgā reģiona objektīvo sociālekonomisko stāvokli;

d) reģionālo samazinājumu piemērošana reģionam nedod konkurences priekšrocības Savienības iekšējā tirdzniecībā.

3. Attiecībā uz samazinātajām likmēm ir jāievēro Direktīvas 2003/96/EK prasības un jo īpaši tās 7. pantā noteiktās minimālās likmes.

2. pants

Šo lēmumu piemēro no 2016. gada 1. janvāra, un tas zaudē spēku 2017. gada 31. decembrī.

3. pants

Šis lēmums ir adresēts Francijas Republikai.

Briselē,

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs